

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Magdaleny Ježkové, soudce Mgr. Ondřeje Bartoše a soudkyně JUDr. Ivony Šubrtové ve věci

žalobce: **O. J.**

zastoupen Mgr. Milanem Dančíkem, advokátem
se sídlem U Háje 1759/28, 147 00 Praha

proti

žalovanému:

Městský úřad Světlá nad Sázavou

náměstí Trčků z Lípy 18, 582 91 Světlá nad Sázavou
zastoupen JUDr. Ondřejem Málkem, advokátem
se sídlem Horní 6, Havlíčkův Brod

o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného, spočívajícím v neprovedení zápisu v evidenci základního registru územní identifikace, adres a nemovitostí (RÚIAN)

takto:

- I. Neprovedení změny zápisu údaje o způsobu využití stavebního objektu č. p. X, který je součástí pozemku parc. č. st. X v katastrálním území X, na způsob využití „bytový dům“ v evidenci základního registru územní identifikace, adres a nemovitostí (RÚIAN) bylo nezákonným zásahem žalovaného.
- II. Žalovanému se přikazuje zapsat v evidenci základního registru územní identifikace, adres a nemovitostí (RÚIAN) u stavebního objektu č. p. X, který je součástí pozemku parc. č. st. X v katastrálním území X, údaj o způsobu využití „bytový dům“.
- III. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se zápůřčí zásahovou žalobou podle § 82 a násl. soudního řádu správního (s. ř. s.) domáhal ochrany před nezákonným zásahem žalovaného. Ten měl spočívat v nezákonném neprovedení zápisu údaje o způsobu využití stavebního objektu č. p. X, který je součástí pozemku parc. č. st. X v katastrálním území X, na způsob využití „bytový dům“ v evidenci základního registru územní identifikace, adres a nemovitostí (RÚIAN). Žalobce tvrdil, že nezákonný zásah trvá, a domáhal se proto, aby soud žalovanému přikázal, aby zápis údaje o způsobu využití v RÚIAN provedl.

II. Žalobní argumentace

2. Žalobce tvrdil, že je vlastníkem nemovité věci – pozemku parc. č. st. X, jehož součástí je stavba č. p. X, v katastrálním území X. Žalovaný jako věcně a místně příslušný stavební úřad, který podle § 32a odst. 2 zákona č. 283/2021 Sb., stavebního zákona, vykonává působnost příslušného stavebního úřadu ve věcech staveb bytových domů. Právní předchůdce žalobce, České dráhy, a. s., nechaly k domu č. p. X vypracovat dokumentaci skutečného provedení stavby (**pasport**), kde je dům označen jako „obytná budova“. Při následných převodech vlastnického práva byl dům v dokumentaci označován vždy jako „stavba obytná“, „bytový dům“, případně jinými ekvivalenty nasvědčujícími účelu, pro který dům byl a je využíván. Ani žalobce neměl při nabytí vlastnického práva k domu pochybnosti o skutečném způsobu využití domu. Drážní úřad, resp. Dopravní a energetický stavební úřad výslovně uvedly, že stavba již nespadá do jejich kompetence z titulu toho, že by se jednalo o drážní budovu. Dům byl v RÚIAN i katastru nemovitostí evidován se způsobem využití stavby „bytový dům“. Následně byl žalobce příslušným katastrálním úřadem vyrozuměn o tom, že stavba je na základě převzetí způsobu využití o budově z Informačního systému územní identifikace (ISÚI) nadále evidována se způsobem využití „doprava“. Žalobce vyjádřil přesvědčení, že změnu musel provést žalovaný. Žalobce se návrhy ze dne 4. 10. 2024 a 17. 12. 2024 u žalovaného domáhal toho, aby dům byl v RÚIAN evidován se způsobem využití „bytový dům“, přičemž k tomu doložil relevantní listiny. Žalovaný však žádosti žalobce nevyhověl.

III. Vyjádření žalovaného

3. Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby. Uvedl, že se žádného nezákonného zásahu nedopustil. Není pravdivé tvrzení, že by žalovaný v RÚIAN provedl změnu evidovaného způsobu využití z „bytového domu“ na „dopravu“. Změna nastala v RÚIAN automaticky ke dni 29. 12. 2023. Před tímto datem byla stavba evidována se způsobem využití „bytový dům“. Pokud jde o žádost žalobce o změnu způsobu využití, pak je nutné, aby byly zadány i další požadované údaje, které vyplývají zejména z § 29 zákona o základních registrech. O ty by bylo nutné petit žaloby doplnit a měly by být v soudním řízení prokázány. Žalobce by měl dále doložit soulad s územně plánovací dokumentací pro danou změnu. Žalovaný v této souvislosti připomněl, že podle Územního plánu sídelního útvaru Ledec nad Sázavou, který nabyl účinnosti 29. 1. 1997, není způsob využití domu č. p. X „bytový dům“ v dané ploše přípustný. Jedná se o objekt v areálu železniční dráhy. Ke změně v užívání by bylo třeba také prokázat splnění hygienických limitů hluku a vibrací podle zákona o ochraně veřejného zdraví.

IV. Jednání

4. Krajský soud věc projednal dne 23. 4. 2025 za účasti zástupce žalobce a zástupce žalovaného. Strany odkázaly na svá předchozí písemná podání, rekapitulovaly jejich podstatné body a setrvaly na své argumentaci a procesních stanoviscích.
5. K dotazu soudu zástupce žalobce upřesnil, že žalovaným zásahem je neprovedení změny stávajícího evidovaného způsobu využití „doprava“ na požadovaný způsob využití „bytový dům“.
6. Soud provedl důkazy sdělením podstatného obsahu pasportu domu č. p. X (č. l. 15), ověření pasportu stavby a potvrzení Drážního úřadu existence stavby obytné budovy (č. l. 6 p. v.), doplnění Drážního úřadu o způsob využití budovy (č. l. 6), sdělení Dopravního a energetického stavebního úřadu, odboru staveb drah (č. l. 8).
7. K ověření pasportu zástupkyně žalovaného uvedla, že Drážní úřad vůbec neměl tento pasport ověřit, když zjištěný způsob využití byl v rozporu s platnou územně plánovací dokumentací. Zástupkyně žalovaného dále uvedla, že pasport stavby žalovanému nebyl v předchozím řízení předložen. Zástupce žalobce poukázal na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 6. 2022, č. j. 9 As 72/2021-31.
8. Soud dále provedl důkaz žádostí žalobce ze dne 4. 10. 2024 (č. l. 4) vč. doručky (č. l. 5) a žádostí žalobce ze dne 17. 12. 2024 (č. l. 37). Zástupkyně žalovaného zopakovala, že je přesvědčena, že žalovanému nebyl předložen pasport stavby. Zástupce žalobce uvedl, že je přesvědčen o tom, že pasport žalovanému předložen byl, když je výslovně uveden jako příloha obou uvedených žádostí. Zástupkyně žalovaného uvedla, že žalovaný nemá zájem neprovést žalobcem požadovanou změnu, potřebuje však mít prokázány všechny údaje potřebné k zápisu (technickoekonomické atributy) a soulad s územním plánem.
9. Závěrem strany setrvaly na dříve vznesených návrzích. Zástupce žalobce se pro případ, že by soud žalobě vyhověl, vzdal práva na náhradu nákladů řízení. Zástupkyně žalovaného uvedla, že v případě, že by žalovanému byla uložena povinnost provést navrhovanou změnu v RÚIAN, s tím v zásadě souhlasí, nesouhlasí však s tím, aby mu byla uložena povinnost nahradit žalobci náklady řízení.

V. Posouzení věci krajským soudem

10. Žaloba je přípustná.
11. Podle § 85 s. ř. s. platí, že žaloba na ochranu před nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením správního orgánu je nepřípustná, lze-li se ochrany nebo nápravy domáhat jinými právními prostředky. Jak již dříve dovodila judikatura, zákon o základních registrech neobsahuje žádné opravné prostředky podle § 85 s. ř. s., kterými by bylo možné se domoci nápravy v rámci veřejné správy (rozsudek NSS ze dne 4. 4. 2019, č. j. 9 As 351/2018 - 22, odst. 27, rozsudek NSS ze dne 16. 6. 2022, č. j. 9 As 72/2021-31, odst. 25). Žalobce tedy neměl v daném případě k dispozici jiný právní prostředek ochrany. Důvod nepřípustnosti podle § 85 s. ř. s. tak není dán.
12. Krajský soud se dále zabýval tím, zda žaloba byla podána včas. Podle § 84 odst. 1 a 2 s. ř. s. žaloba musí být podána do dvou měsíců ode dne, kdy se žalobce dozvěděl o nezákonném zásahu (subjektivní lhůta); nejpozději lze žalobu podat do dvou let od okamžiku, kdy k němu došlo (objektivní lhůta), přičemž zmeškání této lhůty nelze prominout. V rozsudku ze dne 14. 12. 2020, č. j. 5 Afs 56/2020-39, Nejvyšší správní soud judikoval, že pro včasnost

zásahové žaloby musí být splněny obě lhůty, subjektivní i objektivní. Lhůta pro podání žaloby se odvíjí od povahy zásahu – je tedy třeba určit, zda se jedná o zásah trvající, jednorázový, popř. jednorázový s trvajícím důsledky. Je-li zásah jednorázový, počne objektivní lhůta pro podání žaloby běžet právě tímto zásahem – konkrétně stanoveným okamžikem, kdy k zásahu došlo. Subjektivní lhůta se odvíjí od okamžiku, kdy se do sféry jednotlivce dostaly potřebné informace. Je-li však zásah trvající, nemůže lhůta k jejímu podání uplynout; v takovém případě totiž zásah nebyl ukončen, dochází k němu každý den znovu. Rovněž lhůta k podání žaloby začíná běžet každý den znovu, neboť o neukončeném trvajícím zásahu se jednotlivec „dozvídá“ každým dalším dnem. K tomu viz také nález Ústavního soudu ze dne 15. 5. 2018, sp. zn. II. ÚS 635/18, N 94/89 SbNU 387 – věc *EUROVIA*. V daném případě krajský soud dospěl k závěru, že se jedná o zásah trvající, který nebyl ukončen. Lhůta k podání zásahové žaloby tak počínala běžet každý den znovu. Žaloba byla tedy podána včas.

13. Za splnění podmínek řízení krajský soud následně věcně přezkoumal postup žalovaného v řízení podle § 82 a násl. s. ř. s., vycházející ze skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí (§ 87 odst. 1 část věty před středníkem s. ř. s.).
14. Žaloba je důvodná.
15. Z provedených důkazů vzal krajský soud za prokázaný následující skutkový stav.
16. Z pasportu stavby obytné budovy č. p. X, X, dat. 05/2005, ověřeného X, autorizovaným inženýrem pro pozemní stavby, vyplývá, že stavba je obytnou budovou, vybudovanou v roce 1929 a modernizovanou v roce 1950. Stavba doposud slouží svému účelu a je obydlená. Stavba je o dvou nadzemních podlažích a jednom podzemním. Svislé nosné konstrukce jsou zděné cihelné a kamenné s kamennými překlady nad otvory. Vodorovné konstrukce jsou dřevěné skryté trámové s podbitím a záklopem, nad suterénem cihelné klenby do kolejnic. Střecha je z dřevěné konstrukce krovu s bedněním a mírným spádem pro krytinu, krytá asfaltovými lepenkovými pásy s ochranným nátěrem. Klempířské konstrukce jsou kompletně provedeny. Vnitřní omítky jsou vápenné štukové, venkovní vápenocementové štukové, sokl je z kamenného spárovaného zdiva. V sociálních zázemích jsou keramické obklady. Objekt je přístupný z městské komunikace. Okna jsou zdvojená dřevěná, dveře vnitřní dřevěné v ocelových zárubních, vstupní dveře dřevěné v dřevěné zárubni. Budova je vytápěna plynovým kotlem, ohřev teplé užitkové vody je zajištěn elektrickým akumulacím ohřívačem, budova je připojena na všechny potřebné inženýrské sítě (voda, kanalizace, elektro, telefon). Objekt má obytný charakter. V rámci modernizace v roce 1950 byla zřízena koupelna a splachovací WC. Okolní plochy jsou částečně zpevněné. Stavba je založena na základových pasech z kamenného zdiva, izolace proti zemní vlhkosti je provedena z běžných živičných materiálů – lepenkou a penetračními a asfaltovými nátěry. V objektu není výtah ani další technologická zařízení. Zastavěná plocha objektu je 77 m².
17. Z doplnění ověření pasportu Drážním úřadem ze dne 27. 10. 2011 vyplývá, že způsobem využití budovy je „bytový dům“.
18. Ze sdělení Dopravního a energetického stavebního úřadu ze dne 30. 9. 2024 vyplývá, že údaj o způsobu využití je stále platný.
19. Z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 3. 2008, č. j. 2 Aps 1/2005-65 (publ. pod č. 603/2005 Sb.) vyplývá algoritmus přezkumu zásahových žalob: soud poskytne

ochranu před nezákonným zásahem tehdy, je-li žalobce přímo (1. podmínka) zkrácen na svých právech (2. podmínka) nezákonným (3. podmínka) zásahem, pokynem nebo donucením správního orgánu, které nejsou rozhodnutím (4. podmínka), a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo (5. podmínka). Není-li byt jen jediná z uvedených podmínek splněna, nelze žalobci ochranu podle § 82 a násl. s. ř. s. poskytnout.

20. Soudy musí nejprve zkoumat splnění čtvrté podmínky, neboť neexistence zásahu vede k nepřijatelnosti žaloby (srov. rozsudky NSS ze dne 19. 9. 2007, č. j. 9 Aps 1/2007-68, publ. pod č. 1382/2007 Sb. NSS, a ze dne 18. 12. 2019, č. j. 6 As 167/2019-36, publ. pod č. 3973/2020 Sb. NSS).
21. Provedení zápisu do základního registru, jímž je i RÚIAN, je postupem správního orgánu podle části čtvrté správního řádu (tzv. jiné úkony – vyjádření, osvědčení, ověření a sdělení), a to na základě § 158 odst. 1 správního řádu. Jde o faktický úkon správního orgánu; nevydává se o něm rozhodnutí ani mu nepředchází správní řízení. Povahu faktického úkonu má i nezapsání údaje. Krajský soud tedy konstatuje, že 4. podmínka přezkumného algoritmu je splněna, neboť žalobou napadaný postup žalovaného může být pojmově zásahem ve smyslu § 82 s. ř. s.
22. Krajský soud na základě skutečností, zjištěných dokazováním, usoudil (§ 52 odst. 2 s. ř. s.), že způsobem využití stavby č. p. X, která je součástí pozemku parc. č. st. X v katastrálním území X, je „bytový dům“.
23. Od tohoto základního skutkového zjištění se následně odvíjí hodnocení splnění dalších podmínek algoritmu přezkumu zásahové žaloby.
24. Žalobce je vlastníkem stavby, což plyne ze správního spisu a mezi stranami o tom nebylo sporu.
25. Nejvyšší správní soud přitom již dříve judikoval, že zápis, nezapsání či změna údaje v RÚIAN může představovat nezákonný zásah vůči osobě, jejíhož majetku či jiných práv se daný údaj přímo týká, neboť taková osoba (v nyní posuzované věci žalobce) má veřejné subjektivní právo na to, aby tyto údaje v RÚIAN jakožto veřejném seznamu odpovídaly skutečnosti (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 6. 2022, č. j. 9 As 72/2021-31, či ze dne 4. 4. 2019, č. j. 9 As 351/2018-22).
26. Krajský soud tak dospěl k závěru, že případný nezákonný postup žalovaného spočívající v nevyhovění žádosti o změnu údaje o způsobu využití stavby, již je žalobce vlastníkem, žalobce přímo zkrátil na jeho právech a v jeho důsledku bylo přímo vůči žalobci zasaženo. Je tak splněna 1., 2. a 5. podmínka přezkumného algoritmu.
27. Zbývalo posoudit 3. podmínku přezkumného algoritmu, tedy to, zda postup žalovaného vůči žalobci byl nezákonný.
28. Má-li žalobce veřejné subjektivní právo na to, aby údaje v RÚIAN o jím vlastněné stavbě odpovídaly skutečnosti, nezákonně do tohoto práva zasahuje postup žalovaného, kterým odmítá zapsat do RÚIAN údaj o způsobu využití „bytový dům“, přestože tento způsob využití bez pochybností vyplývá z žalobcem předkládané dokumentace.
29. Podle § 4 odst. 2 zákona o základních registrech je žalovaný jakožto editor zodpovědný za to, že jím zapsané referenční údaje jsou v souladu s údaji uvedenými v dokumentech, na jejichž základě jsou referenční údaje do příslušného základního registru zapsány. Měl-li

žalovaný pochybnosti o správnosti zapsaného údaje, měl při odstranění těchto pochybností postupovat v součinnosti s žalobcem jakožto vlastníkem stavby. Tato povinnost plyne žalovanému z ust. § 3 správního řádu, podle nichž je správní orgán povinen postupovat tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v odst. 2 cit. ust. Žalovaný byl dále povinen dbát, aby přijaté řešení bylo v souladu s veřejným zájmem a aby odpovídalo okolnostem případu (§ 4 odst. 4 správního řádu). Stejně tak v součinnosti s vlastníkem měl žalovaný postupovat, pokud považoval za potřebné objasnit některé tzv. technickoekonomické atributy.

30. Žalovaný tak postupoval v rozporu s § 4 zákona o základních registrech a porušil také základní zásady správního řízení, vyjádřené v § 3 a § 4 správního řádu. Postup žalovaného tak byl z důvodů právě uvedených nezákonný a je splněna i 3. podmínka prezkumného algoritmu.
31. Krajský soud zde podotýká, že není rozhodné, jakým mechanismem došlo v RÚIAN ke změně původně správně evidovaného způsobu využití „bytový dům“ na nyní nesprávně evidovaný způsob využití „doprava“. Byť argumentace na toto téma zaznívala jak v žalobě, tak ve vyjádření žalovaného, jde o otázku, která se míjí s předmětem řízení. Tím je zásah žalovaného spočívající v tom, že na návrh žalobce nezměnil v RÚIAN evidovaný způsob využití stavby. Pro posouzení důvodnosti žalobního žádání tak není významné zabývat se otázkou, kdo, kdy a proč původně správně evidovaný údaj změnil, zda k tomu došlo činností úřadu (a případně jakého) či automatizovaným postupem. Podstatné je, že žalovaný jako editor údaje o způsobu využití stavby v RÚIAN je jediným příslušným správním úřadem k provedení žalobcem důvodně požadované změny a k jeho žádosti tuto změnu neprovedl.
32. Argumentace žalovaného nesouladem požadovaného způsobu využití s územně plánovací dokumentací je nepřijatelná. Dům č. p. X byl dokončen již v roce 1929 a z pasportu vyplývá, že již od počátku šlo o stavbu určenou k bydlení. Je tedy nepatřičné argumentovat územními regulativy přijatými o téměř 70 let později (v roce 1997), když navíc přinejmenším do 19. 7. 2023 (tedy dlouho poté, co daná územně plánovací regulace nabyla účinnosti) byla stavba evidována se způsobem využití „bytový dům“.
33. Stejně tak neobstojí argumentace žalovaného, že nemůže změnit údaj o způsobu využití, neboť nedisponuje údaji o tzv. technickoekonomických attributech. Z žádného ustanovení zákona o základních registrech nevyplývá, že by nebylo možné editovat údaj o způsobu využití bez uvedení technickoekonomických atributů. Kromě toho většina těchto údajů, jak je stanoví § 34 zákona o základních registrech, vyplývá z předložené dokumentace (zastavěná plocha, počet podlaží, druh svislé nosné konstrukce, připojení na vodovod, kanalizační síť, rozvod plynu, způsob vytápění, vybavení výtahem). Zbylé neuvedené údaje (počet bytů, obestavěný prostor a podlahovou plochu) pak mohl žalovaný relativně snadno zjistit např. místním šetřením. Nelze přitom opomenout, že žalobce byl a je povinen poskytnout žalovanému jakožto editorovi RÚIAN potřebnou součinnost k plnění jeho úkolů tím, že mu poskytne údaje a podklady potřebné pro ověření správnosti zapisovaných referenčních údajů (srov. § 4 odst. 2 zákona o základních registrech).
34. Mimo to krajský soud podotýká, že byť žalovaný patrně změnu údaje o způsobu využití z „bytového domu“ na „dopravu“ nezpůsobil, přinejmenším na základě podání žalobce

měl nabýt oprávněnou pochybnost o správnosti referenčního údaje o způsobu využití stavby. Když už žádosti žalobce přímo nevyhověl, měl alespoň postupovat podle § 4 odst. 4 zákona o základních registrech a označit údaj jako nesprávný. Takový údaj ze základního registru není vymazán, ale má v souladu s § 4 odst. 5 zákona o základních registrech pouze informativní povahu, namísto presumpce správnosti. Následně měl žalovaný učinit kroky k ověření správnosti údajů. Ani to však žalovaný neučinil.

VI. Závěr a náklady řízení

35. Krajský soud z výše uvedených důvodů shledal, že námitky uplatněné žalobcem jsou důvodné. Žalovaný proti žalobci nezákonně zasáhl, když na základě jeho žádosti a jím doložených podkladů, případně na základě vlastního šetření neprovedl změnu údaje o způsobu využití stavby v RÚIAN. Krajský soud proto podle § 87 odst. 2 s. ř. s. vyslovil nezákonnost zásahu a současně přikázal žalovanému zapsat v evidenci RÚIAN u stavebního objektu č. p. X, který je součástí pozemku parc. č. st. X v katastrálním území X, údaj o způsobu využití „bytový dům“.
36. Touto formulací výroku rozsudku krajský soud nevybočil ze zákonného vymezení své kompetence. Podle § 87 odst. 2 s. ř. s. platí, že soud rozsudkem určí, že provedený zásah byl nezákonný, a trvá-li takový zásah nebo jeho důsledky anebo hrozí-li jeho opakování, zakáže správnímu orgánu, aby v porušování žalobcova práva pokračoval, a přikáže, aby, je-li to možné, obnovil stav před zásahem. Krajský soud, inspirován závěry vyjádřenými v rozsudku rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 3. 2021, č. j. 6 As 108/2019-39 (věc „ŽALVES“), formuloval výrok rozsudku nikoli jako zákaz pokračovat v porušování práv, ale jako příkaz ke konkrétnímu postupu, jenž nebude porušovat práva žalobce a bude „obnovením stavu před zásahem“ ve smyslu § 87 odst. 2 s. ř. s. Jak vyplývá z odkazovaného rozsudku RS NSS, *soud se nemusí vždy snažit otrocky vyhovět zákonnému textu a formulovat výrok ve věcech záporných žalob tak, že nějaké porušování žalobcova práva žalovanému zakáže. Jakkoli u většiny zásahových žalob výrok, kterým se žalovanému něco zakazuje, dává dost dobrý smysl, u žalob na nezákonnou nečinnost, která je zásahem ve smyslu § 82 s. ř. s., vede jen ke kostrbatým a obtížně srozumitelným výrokům (typu „zakazuje se pokračovat v porušování žalobcova práva spočívajícím v nezahájení řízení [...]“). Ustanovení § 87 odst. 2 věty první s. ř. s. vede soud především k požadavku na srozumitelný a vykonatelný výrok. Výrok „zakazuje se pokračovat v porušování žalobcova práva spočívajícím v nezahájení řízení [...]“ je ekvivalentem výroku „přikazuje se zahájit řízení [...]“. Prve uvedený výrok je však podstatně komplikovanější a méně srozumitelný. Právě uvedený závěr nijak nevybočuje ze zákonného vymezení kompetence soudu. K tomu lze odkázat jen na triviální poznatek deontické logiky, že normativní modality příkazu a zákazu jsou vzájemně převoditelné a svým významem plně ekvivalentní (např. KNAPP, Viktor – GERLOCH, Aleš. Logika v právním myšlení, Praha: Eurolex Bohemia 2000, s. 115). Ve věcech nezákonných zásahů, které mají spočívat v nezahájení řízení z moci úřední tam, kde zahájeno být mělo, proto krajský soud ve výroku vyhovujícího rozsudku jednak určí, že nezahájení řízení je nezákonným zásahem, jednak přikáže správnímu orgánu zahájit řízení [...].*
37. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce byl ve věci zcela úspěšný, náleželo by mu tak právo na náhradu nákladů řízení v plném rozsahu. Protože se však při jednání před soudem pro případ úspěchu ve věci práva na náhradu nákladů řízení výslovně vzdal, rozhodl soud, že žádný z účastníků nemá na náhradu nákladů řízení právo.

Poučení:

Rozsudek, který byl doručen účastníkům, je v právní moci.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Hradec Králové 29. dubna 2025

JUDr. Magdalena Ježková v. r.
předsedkyně senátu